

ANTIKRISTAS FILOSOFUOJA APIE „IŠGELBĖJIMĄ“.

Nors istorijos bėgyje žmonės sugalvojo ir praktikavo daug visokių vienas kitą kankinimo metodų ir teorijų, bet Jėzaus Kristaus kryžiaus nešimo aktas ir nukryžiuavimas buvo ir tebelieka nežmogiškumo simboliu. Nekaltas, teisingas, viršgamtinis Dievo pasiuntinys Žemėje buvo nukankintas itin grubiai ir pasibaisėtinais. Beveik visi apaštalai pabėgo. Tik mylimas Jėzaus mokinys Jonas, kelios ištikimos moterys (jos vėliau atėjo prie kapo ir pirmosios sužinojo, kad Kristus prisikėlė) ir Jo paties Motina stovėjo prie kryžiaus su savo nukryžiuotu Sūnumi. Patys romėnai, išradę nukryžiuavimą, šią egzekuciją vadino žiauriausia ir nežmoniškiausia. Taip buvo žudomi tik pabėgę vergai ir plėšikai. Ir Dievas. Patyręs neįsivaizduojamas kančias, vos nepraradęs sąmonės iš skausmo, nukryžiuotasis Viešpats vis dėlto rado jėgų kreiptis į apaštalą Joną su prašymu pasirūpinti Jo Motina. Ir šis rūpestis, gimęs ant kryžiaus, pačioje kančios kulminacijoje Golgotoje, pats savaime yra galingas liudijimas apie tai, kaip Ji turėjo kentėti tomis valandomis...

Man asmeniškai baisiausia toje istorijoje yra tai, kad Jį išdavė ir iki paskutinės gyvenimo akimirkos NEpalaikė Jo artimieji mokiniai, išskyrus Motiną Mariją ir, kaip sakoma, mylimiausią mokinę Mariją Magdaliėtę. Ir nepaisant to fakto, kurio paneigti negalėtų joks talibaniškos pakraipos teologas, moteris krikščionybėje buvo paniekos, pasityčiojimo, visokio žeminimo objektas. „Raganų“ persekiojimas ir deginimas ant laužo atskleidė krikščioniškos religijos dvasingumo nuopolį. Krikščioniškoji vyrų religija iki šiol laikosi senų standartų ir moters į savo „monopolį“ neįsileidžia. Psichologiškai – tai yra gynyba, nes tik atsiskyrus nuo „pagundos šaltinio“ galima ištvirti nežmogišką gyvenimo būdą (celibatą) ir vykdyti „dievo įžadus“. Vieša „paslaptis“, kad tą gyvenimo būdą dvasininkai kompensuoja kitais metodais. Jų neminėsiu, nes ir taip visi žino, kas tai yra. Moterys - ne geležinės, - jos savaip išgyveno ir pakėlė tą atskirtį ir pažeminimą, kurią sukūrė „didieji teisuoliai“. Teatleidžia jiems Viešpats!

Tačiau ir, deja, šiais laikais gimsta nauja “teisuolių”, žinančių, kaip reikia elgtis su žmogumi, sekta. Kol kas tai galima vadinti sekta (nors ji turi savo bažnyčią, apeigas, kunigus, nepripažintus Vatikano, kuri nors ir veikia viešai, skleidžia *savo* religines pseudoidėjas, ir „*subtiliai bei švelniai*“, kaip kažkas rašė, mėgina prastumti šio pasaulio žmogui „originalius“ gyvenimo ir pasaulėžiūros standartus. Tos sektos siekia ir apetitai apžioti, sutelkti, pajungti savo galioms kuo daugiau naivuolių, dažnai juos papirkinėjant ir viliojant į sektos veiklą, iš tiesų šiurpina. Šiurpina todėl, kad tai yra vilkas apsirėdęs avies kailiu atrodantis labai protingas, net humaniškas ir teisingas. Neįmanoma susekti visų to vilko ėjimų ir slaptų veiklos metodų, nes vilkas ir jo sėbrai veikia po religine – pseudokrikščionybės kauke. Kadangi krikščionys nelabai gerai išmano krikščionybės istoriją ir Jėzaus Kristaus Mokymą (nebent maldaknygės lygmenyje), tai tų sektantų skaičius gali būti milžiniškas. Jų galios beveik neribotos, nes jų materialiai ir finansiniai ištekliai nuolat kaupiami ir prie to prisideda kiekvienas prisijungęs prie interneto ar socialinių bei finansinių operacijų tinklo. Apie šių instrumentų psichologinį poveikį žmogui nekalbėsime – jis puikiai išanalizuotas ir turėtų būti visiems suprantamas. Štai ir aš tuo metodu naudojuosi, kad perduočiau jums tai, ką suvokiau analizuodama kai kuriuos žmonijos ir religijos istorijos faktus. Jei glaustai – tai **žmonija laikas nuo laiko patenka į įvairių valdymo formų, ideologijų kapkanus**, iš kurių teroro negali išsivaduoti nepraliejus kraujo upių. Vergovė, feodalizmas, kapitalizmas, komunizmas, socializmas, liberalizmas, *libertarizmas**...pastarasis, kurį intensyviai propaguoja patys turtingiausias pasaulio tūzai, paprastam žmogui beveik nieko nesako. Tad kviečiu perskaityti bent duotą nuorodą, atkreipiant dėmesį į libertarizmo kritiką. Libertarai skelbia, kad žmogaus laisvė negali būti

varžoma, o valstybės kišimasis į individo gyvenimą turi būti minimalus. Skamba gražiai...Bet turint galvoje, kad valdymas turi būti sutelktas tik į mažos grupelės žmonių rankas, verčia suklusti. Kadangi maža grupelė valdininkų (karaliukų, feodalų) negali aprėpti didelių valstybės plotų, tad valstybė tampa nereikalinga, – ją galima padalinti į tam tikro dydžio feodus, kuriuose kiekvienas individas „pats“ renkasi (tiksliau atrenkamas), kaip jame egzistuoti. Kas nenori dirbti – tampa vergais, kas nori kažko daugiau – turi galimybę siekti didesnių aukštumų, pragyvenimo gerovės, savo nelaisvės sąskaita, bet visi privalo paklusti *vienai* tvarkai. Vergovinė santvarka ar feodalizmas yra priimtini libertarams valdymo modeliai. Feodus lengviau prižiūrėti, nei kontroliuoti visą valstybę, todėl toks metodas labiau pasiteisina. Ištrūkti iš feodo priespaudos vilčių nebelieka. Tuo laisvė ir baigiasi. Vieni klesti pasakiškuose turtuose, kiti jiems vergauja. Mimetiniai troškimai (norėti to, ką turi kitas) praktiškai likviduojami, priskiriami nuodėmei. Čia į pagalbą ateina naujoviška „krikščionybė“. Libertarai tai grindžia Jėzaus Kristaus pavyzdžiu (...*veidmainiškai interpretuoja Jo žodžius, nes Jėzus kalbėjo ne prieš turtą, o apie prisirišimą prie turto: Evangelijose Jėzus ištaria vieną iš labiausiai sukrečiančių sakinių apie žmogaus santykį su turtu: „Lengviau kupranugariui pralįsti pro adatos ausį, negu turtuoliui įeiti į Dievo karalystę“* (Mt 19,24; Mk 10,25; Lk 18,25). Ši hiperbolė, išlikusi trijuose sinoptiniuose pasakojimuose, dažnai suprantama kaip kategoriškas nuosprendis visiems, kurie turi daugiau nei kiti. Tačiau Evangelijų kontekstas rodo, kad Jėzus kalba ne apie ekonominę padėtį, o apie vidinę žmogaus būseną. Turtai nėra savaimė blogi, bet jie gali tapti dvasine našta, kuri uždaro žmogaus širdį Dievui ir artimui.) Deja, feodų valdovai nėra Jėzaus Kristaus patikėtiniai, net jeigu jie tokiais save ir paskelbtų. Iš pradžių gal ir atsirastų tikinčių „mesijais“, bet aš netikiu, kad tai gali būti masinis savanoriškas reiškinys, nebent žmogus taptų įkalintas į vieno pasirinkimo būseną: arba-arba. Arba tu naudojies bedarbio „parazito“ statusu (pagal Piterio Thielio filosofiją – C.) ir gauni tam tikras išmokas (pvz., į kortelę – C.) ir tam tikras prekes, arba tampi vergu ir taškas. Taigi, visa sistema virsta konclageriu, nes tu pats pasirinkai tokią tarnystę. Tu vaikščiojai į jų organizuotus mitingus, vakarėlius ir paskaitas, net „mišias“, tu balsavai už jų politinius kandidatus (pvz., už D.Trumpą), tu ėmei pinigų iš Šėtono rankų...tad nėra ko skustis, jei pakliuvai į jo tinklą. Aš ne fantazuojau. Štai ką pasakoja žurnalistai apie pono Piterio Thielio, vokiečių kilmės amerikiečių verslininko, Silicio slėnio „dievaičio“, rizikos kapitalisto, multimilijardieriaus, filosofo, libertaro...paskaitas.

NUO BAITŲ IKI TIKĖJIMO: TECHNOLOGIJŲ GIGANTO „KRIKŠČIONYBĖS VARIANTAS“

Žurnalistas ir eseistas John Mac Ghlionn² tyrinėja psichologiją ir socialinius santykius, domisi socialine disfunkcija ir žiniasklaidos manipuliacija. Jo darbai skelbiami „New York Post“, „The Sydney Morning Herald“, „Newsweek“, „National Review“ ir kituose leidiniuose. Viename leidinyje 2025 m. jis paskelbė straipsnį: „**Peterio Thielio baimės evangelija – kontrolė, parduodama kaip išsigelbėjimas**“. Ir tęsia: „Peteris Thielis visada garsėjo savo prieštaravimais. Milijardierius, sukūręs šiuolaikinius valstybės stebėjimo įrankius, dabar pradeda skaityti paskaitų ciklą apie Antikristą. Keturi privatūs užsiėmimai San Franciske, į kuriuos bilietai išparduoti, skirti figūrai, ilgą laiką siejamai su apgaule ir dominavimu. Ironijos galima nepastebėti tik tuo atveju, jei jums chirurginiu būdu pašalintas sveikas protas. Dešimtmečius Thielis investavo į technologijas, kurios suteikia vyriausybėms naujų galių stebėti, matuoti ir sekti piliečių gyvenimus“. Kitas žurnalistas, Adrian Daub,² lyg pratęsdamas kolegos mintis, aiškina, kad Peteris Thielis savo paskaitose filosofavo apie tai, *kas* galėtų būti Antikristas, ir perspėjo apie artėjantį Armagedono įvykį. Jis, Peteris Thielis, politinis veikėjas ir technologijų investuotojas, nerimauja dėl Antikristo. Tai galėtų būti Greta Thurnberg³. O štai jis pats, tik „*mažas ortodoksinis krikščionis*“ (netiesa – jis yra heterodoksinio mąstymo atstovas – veidmainiškai prieštaraujantis Šventojo rašto raidei – C.), galvoja, kad pasaulio pabaigos pranašas jau gali būti (!!!) tarp mūsų, (vėl nurodydamas į Gretą Turnberg – C.) ir kad tokie dalykai kaip tarptautinės agentūros, aplinkosauga ir technologijų apribojimai gali paspartinti jo (suprask – Antikristo – C.) iškilimą. Tokia Thielio paskaitų diskusija, neva, atskleidžia vieno įtakingiausių Silicio slėnio ir „JAV žmonių rūpesčius“. Žurnalistas taikliai pastebi, kad „**Peterio Thielio neoficialios paskaitos apie Antikristą pasako daugiau apie jį patį nei apie Armagedoną**“. Pats Thielis teigia, kad jis siekia sutelkti dėmesį į „dažniausiai pasitaikančią ir dramatiškiausią Antikristo interpretaciją: blogas karalius, tironas ar antimesijas, pasirodantis paskutiniaisiais laikais“...

Piteris Thielis

Deja. Paties Thielio investicijos ir projektai skirti ne žmonių labui, paslaugų teikimui, o daugiau siekiui juos *rūšiuoti*. Thielio algoritmų duomenų bazės pakeičia dialogą ir abipusį pasitikėjimą. Tai panašėja į kontrolės tinklą. **Thielio rizikos kapitalo padalinys „Founders Fund“ rodo, kokias įmones finansuoja technokratų fondas, – būtent tas, kurios giliai įsiskverbia į kasdienį žmogaus gyvenimą. Jų modelis aiškus: nuo finansų iki biotechnologijų ir gynybos.** Raginimas investuoti į sistemas, kurios kategorizuoja, kodifikuoja ir kontroliuoja. Tai nėra neutralūs įrankiai. Jie renka duomenis, kaip žmonės apsiperka, keliauja, kalba, net mąsto. Jie pažymi matomas rizikas, jie sprendžia už kokį elgesį verta apdovanoti, o kiti pasirinkimai tyliai „uždaromi“.

Ir štai dabar Thielis aiškina savo auditorijai apie Antikristą, perspėdamas, kad jis nežygiuos su ragais ir šaunamaisiais ginklais, o tyliai įslinks, pasitelkdamas katastrofos – branduolinio karo, dirbtinio intelekto, klimato griūties baimę, kad pateisintų griežtesnę kontrolę. Jis teigia, kad nesibaigiančios kalbos apie apokalipsę atvertų kelią pasauliniam dominavimui. Įsiklausykite, – juk šis Thielio įspėjimas skamba kaip autoportretas, – pažymi žurnalistas. „Thielis nuolat kalba apie katastrofą, apie neišvengiamą sunaikinimą. **Tačiau tuo pat metu jis finansuoja**

būtent tą mašineriją, kuri baimę paverčia viešpatavimu. Prieštaravimas toli gražu nėra subtilus. Tai jo imperijos esmė“.

Krikščioniams Antikristo idėja turi ypatingą reikšmę, nes Evangelija kalba apie laisvę, o ne apie baimę:

„Šv. Paulius: „Dievas davė mums ne baimės dvasią, bet galybės, meilės ir sveiko proto dvasią“ (2 Timotiejui 1:7). Tai yra žodžiai, kurie rodo, kad Dievas suteikia jėgų, meilės ir protingumo dvasią. **Šie apaštalo Pauliaus žodžiai tiesiogiai prieštarauja Thielio filosofijai.** Ten, kur Šventasis Raštas pabrėžia meilę, ten, kur Kristus pažadėjo gailestingumą, Thielis žada galią ir baimę (čia ryški S.Kjerkegaro įtaka – C.).

Amerika buvo stipri įsitikinimu, kad joks žmogus ar institucija neturi turėti per daug įtakos žmogui. Ši šalis sukūrė kontrolės ir pusiausvyros sistemą, valdžių padalijimą, įtvirtino teises, kurių jokia vyriausybė negali atimti. Visa tai buvo sukurta tam, kad būtų išvengta tironijos. **Thielio vizija eina priešinga kryptimi. Jis remia sistemas, kurios žada lyderiams dievišką gebėjimą matyti viską vienu metu. Jis tai pateikia kaip pažangą.**

Thielis dažnai cituoja Dešimt Dievo įsakymų, teigdamas, kad pirmasis ir paskutinis – „*garbink Dievą*“ ir „*negeisk svetimo turto*“ – yra svarbiausi. (*Išėjimo 20:17, kalbama apie žmogaus vidinius troškimus, susijusius su materialinėmis vertybėmis* – C.). Tačiau taip darydamas **jis praleidžia įsakymus**, kurie saisto žmones vienas su kitu: mylėti savo artimą, gerbti savo tėvus, atmesti melą, godumą ir smurtą. **Tie „praleidimai“ byloja apie Thielio „religijos“ modelį.** Jo „tikėjimo išpažinimas“ žvelgia į viršų ir į vidų, bet retai į aplinką. **Jis vertina tyrumą ir nuosavybę, tuo pačiu nepaiso kvietimo mylėti artimą.**

Kristus guodė, mokė ir gelbėjo vargšus ir silpnuosius, mažindamas jų naštas, o ne jas didindamas. Jo Evangelija buvo užuojautos, susitaikymo ir nesavanaudiškos meilės evangelija. Thielio „evangelija“ neturi šių vertybių. Jis vertina vertikalų ryšį su Dievu, bet nepaiso horizontalaus ryšio su žmonija.

Thielis siunčia Bažnyčiai žinią: ar galima priimti suklastotą Thielio „evangeliją“ į Šventovę? Jo „filosofijos“ svarbios ir už bažnyčios ribų. Laisva visuomenė negali išlikti, jei patiki savo ateitį tokiems vyrams, kurie kalba apie grėšiančias grėsmes, o tuo pačiu kuria sistemas, centralizuojančias valdžią. Thielis kalba apie pranašystes, bet jo projektai yra tikrasis išpėjimas: jei jo klausysime, galime susidurti ne su išsigelbėjimu, o pavergimu, ne su laisve, o su vergo grandinėmis.

Kol pasaulyje, demokratinėse šalyse dar gerbiamas laisvas žodis, tol Thielio „antikristo“ galime ir nebijoti. Tačiau budrumo prarasti negalime.

Vatikanas žino, ką veikė Romoje Peteris Thielis. Katalikų laikraštis „Avvenire“, palaikantis glaudžius ryšius su Vatikanu, Thielį pavadino „chaoso agentu“. Po jo paskaitų nereliginiai protestuotojai susirinko prie Italijos gynybos ministerijos Romoje, mojuodami dvikalbiu plakatu su užrašu: „Peter Thiel lauk iš Romos. Karo technoligarchai lauk iš Romos.“

Išdrįsęs savo kalbas skleisti per Vatikano slenkstį, technologijų titanas užsitraukė kelių Vatikano institucijų, tokių kaip Popiežiškasis Šv. Tomo Akviniečio universitetas, Dominikos universitetas Romoje, pasipiktinimą. Jie paneigė, kad yra kaip nors susiję su Thieliu. Tačiau Thielio derybas Romoje rėmė Vincenzo Gioberti kultūros asociacija, kuri save apibūdina kaip asociaciją, skirtą Italijos politinės kultūros atnaujinimui. Ši asociacija sulaukė Vatikano ir katalikų mokslininkų kritikos, nors katalikų universitetai viešai neigė savo dalyvavimą. O kas gali paneigti, kad nebuvo tokių „kultūros atstovų“, kuriems Thielio žinia net ir labai prilipo? Jei galima nedidele suma papirkti eilinį politiką, tai milijonais galima papirkti ištisas religines bendruomenes...nesuvokiančias „Thielio tiesos“ esmės.

„Thielis – Silicio slėnio verslininkas, „PayPal“ bendraįkūrėjas, „Palantir“ architektas, lemiamų politinių kampanijų Jungtinėse Valstijose finansuotojas – atvyko į Romą ne tik kaip technologijų žmogus, bet ir kaip Apokalipsės interpretuotojas“, – *variety.com* portalui sakė žymus jėzuitų teologas, rašytojas ir žurnalistas Antonio Spadaro savo laiku rengęs seriją individualių pokalbių su Martinu Scorsese (jie buvo išleisti knygoje „Dialoghi sulla fede“ „Dialogai apie tikėjimą“). Spadaro sakė: „Taigi religinis horizontas palaipsniui ištuštėja nuo savo tikėjimo turinio: svarbu ne Kristaus sugrįžimas, o Antikristo, kaip konkrečios politinės jėgos, identifikavimas. Evangelija tampa geopolitinės analizės įrankiu“. Tėvas Paolo Benanti, kuris pataria popiežiui dirbtinio intelekto klausimais, savo paskelbtame esė rašė, kad **Thielis veikė kaip „politinis Silicio slėnio teologas“**. Benanti rašė: „Visi Thielio veiksmai gali būti... interpretuojami kaip užsitęsęs erezijos aktas prieš liberalų konsensuą: iššūkis patiems pilietinio sambūvio pagrindams, kuriuos jis (Thielis) laiko pasenusiais“. Straipsnio antraštė buvo tokia: **„Amerikos erezija: ar Peteris Thielis turėtų būti sudegintas ant laužo?“**

Verta paminėti 2017 m. A. Spadaro straipsnį pavadinimu „Evangelikų fundamentalizmas ir katalikų integralizmas“, kuriame jis kritikavo Jungtinių Valstijų prezidento Donaldo Trumpo šalininkus. Straipsnį patvirtino kardinolas valstybės sekretorius Pietro Parolinas ir jis buvo paskelbtas jėzuitų žurnale „La Civiltà Cattolica“. Amerikos politinį gyvenimą jis apibūdino kaip manichėjišką ir

teigė, kad Trumpo administracija atsakinga už „apokaliptinės geopolitikos“ skatinimą, lygindamas Amerikos konservatyvius krikščionis su ISIS. Spadaro taip pat kritikavo Amerikos katalikus, kurie rėmė konservatorių judėjimą ir ypač Trumpą. Vėliau Spadaro paskelbė straipsnį, kuriame kritikavo Trumpo patarėją Steve'ą Bannoną dėl jo ideologinių ryšių su kalvinistų teologu R. J. Rushdoony. Smerkdamas „Church Militant“ už „šokiruojančią retoriką“, Spadaro teigė, kad Amerikos katalikai ir protestantai propagavo „konflikto ekumenizmą“ dėl abortų, tos pačios lyties asmenų santuokų ir religinio švietimo mokyklose, kuris taip pat apėmė „ksenofobinę ir islamofobinę viziją“, paversdamas ją netolerantišku „neapykantos ekumenizmu“. Straipsnyje taip pat kritikuojami konservatoriai už nekritiškumą militarizmo, kapitalizmo ir ginklų pramonės atžvilgiu bei už gamtos aplinkos ignoravimą. **2026 m. paaiškėjo, kad būtent Stephenas Kevinas Bannonas**⁶ (Amerikos politinis strategas, žiniasklaidos vadovas, 2016 m. Trumpo kampanijos vykdomasis direktorius, o po rinkimų – vyriausiasis Baltųjų rūmų strategas, kuris 2020 m. rugpjūtį buvo suimtas ir apkaltintas sukčiavimu. 2021 m. Trumpas suteikė jam malonę, o vėliau jie susipyko.) **yra pagrindinis Spadaro kritikos taikinys**, kuris bandė bendradarbiauti su seksualiniu nusikaltėliu Jeffrey Epsteinu, kad „nuverstų“ popiežių Pranciškų.

Grįžkime prie P.Thielio, S.Banonno „idėjinio draugo“. Kai 2026 m. pradžioje uždarame renginyje Paryžiaus Moralės ir politikos mokslų akademijoje Thielis kalbėjo apie šiuolaikines politines tendencijas su apokaliptiniais naratyvais, jo pagrindiniai akcentai buvo sudėti į kelis tvirtinimus: „Modernumo pabaigą“, Apšvietos pažangos išsekimą, tikėjimo protu, institucijomis ir pasauliniu bendradarbiavimu žlugimą dėl konfliktų ir technologijų jėgos. Pažangai trukdo inovacijų stagnacija, biurokratijos augimas, viršvalstybinių organizacijų iškilimas.“

(Priminsiu D.Trumpo susidorojimą su valstybės remiamomis organizacijomis.) Ir čia iškyla, anot Thielio, XXI amžiaus Antikristo pavojus: Tai ne „pamišęs mokslininkas“, o „netikras gynėjas“, žadantis taiką ir saugumą per visišką kontrolę ir rizikingą pažangos stabdymą. Jam nepriimtini asmenys, reikalaujantys griežto technologijų ir klimato reguliavimo vardan visuotinio „išganymo“. Jis juos vadina „Antikristo legionieriais“, kurie propaguoja idėjas, vedančias į „pasaulio vyriausybę“ ir stagnaciją. Pavyzdžiui, Greta Thunberg jam simbolizuoja „klimato aktyvizmą“, o Eliezer Yudkowsky - DI saugumą. Thielis gąsdina, jog katastrofa gali kilti dėl nekontroliuojamos pažangos ir „Antikristo“ (pasaulinės diktatūros, stabdančios vystymąsi) konflikto. Geopolitiniai konfliktai, anot jo, kelia karo riziką

ir griežtą pasaulinį reguliavimą, kuris apribos laisvę.⁵ Tuo tarpu jis pats tik to ir tetrokšta. Visa Thelio „religija“ atsiremia į baimę gąsdinant visą pasaulį Armagedonu bei Antikristu. Ta baimė jam duoda šansą vystyti DI, karo pramonę ir sekimo technologijas, kurios gali žmoniją „išgelbėti“.

Stebėtis Piterio Thelio transhumanistiniais paistalais neverta, nors budrumas reikalingas, žinant jo neišsenkamus finansinius resursus ir įtakas politikams. Jis gali „privirti košės“ tam tikrais ir net labai slaptais žmogaus sąmonės tyrinėjimais. Ne tik Thielis, dar daug kas pasaulyje, ypač galingieji diktatoriai, trokšta nemirtingumo ir ilgalaikės sveikatos, bet šiuo metu, tai tėra iliuzijos. Pajungti žmogaus sąmonę technologiniam reguliavimui nežinant, *kas yra sąmonė*, vargu, ar tokie projektai pavyktų. Thelio ketinimas „likviduoti valstybę“, Amerikoje ar kur nors Afrikoje, yra fantasmagoriškas. Sunku įsivaizduoti 21 a. žmones pasiduodančius totaliam DI valdymui, vergiškam paklusnumui, vardan išskirtinių „antžmonių“ gerovės. Piteris Thielis pamiršta, kad žmogiškoji sistema jam duota iš aukščiau. **Dievo eliminuoti jam niekada nepavyks. Thielis, analizuodamas krikščionybę, praleido svarbiausią Jėzaus Kristaus tezę: DIEVAS YRA DVASIA. Neturintis dvasinės patirties technologijų magnatas vaikšto plikas per slidų ledą ir visiems kruša protą. Jį reiktų stabdyti. Kaip? Tai jūsų sąmoningumo patikra.**

Antikristas – ne Greta, o Piteris Thielis ir co. Jo gvardija dirba jo naudai. Negi jūs to nematote, stebėdami trumpo, putlerio ir kitų diktatorių elgesį? Ir pas mus, mažoje valstybėje, galvas kelia Antikristo šalininkai.

Štai Piterio Thelio įmonės reklama. Jūs naudojate PayPalu? Vadinasi, remiate tos įmonės savininką...jis mato, kas jūs esate.

.....

1.Libertarizmas - <https://lt.wikipedia.org/wiki/Libertarizmas>

2. Šaltiniai: <https://asiatimes.com> , <https://www.theguardian.com> , <https://europeanconservative.com> ir kiti.

3. **Apie Greta Turnberg...** “ Kraštutinius dešiniuosius tyrinėjantis Antonas Šechovcovas feisbuke rašė, kad apie 80 proc. G.Thunberg kritikų – kraštutiniai dešinieji ir seksistai.“ (Piteris Thelis – vienas iš dešiniųjų ekstremistų – C.)

<https://www.15min.lt/naujiena/aktualu/pasaulis/paaugle-apie-kuria-kalba-visas-pasaulis-kaip-isgarsejo-greta-thunberg-57-1207796>

4. www.variety.com

5. <https://earth-chronicles.ru/>

6 Apie S.Banoną - www.britannica.com